

1710.

1. Eisenhart, Christian Silvanus: De pactis inter reges victores et captivos.
2. Homborgius, Andreas: De referendi modo
3. Homborgius, Andreas: De iure consensandi. Gern.
Kappel. Jageri. 3 Semst. 1710: 1751.
4. Homborgius, Andreas: Thesium miscellaneorum Decas.

1711.

1. Engelbrecht, Johann Wilh.: Oratio de jurisprudentiae vestro ambitu et nomine jurisconsulti, cum juris Doctorem renunciaret, habita.
2. Engelbrecht, Johann Wilhelm: De consensu tacito.
- 3^{at} Engelbrecht, Joh. Wilhelmus: De legitima, per quam Separantur liberi. 2 Semst. 1711: 1751.
- 4^{at} Engelbrecht, J. Wilh.: De iure peregrinantium

5. Engelbrecht, Johann Wilhelm: De jure stapulae
6. Schmidtus, J. Lud.: Notitia ordinis Astoreiensis
ex J. Bernhardi facultate maxime illustri.
7. Walthausen, Frsch. Henr.: De praecambulis privatorum
tractatus eorumque jure.
8. Walthausen, Frsch. Henr.: Conclusiones juridicae
theorico-practicae.

1712.

1. Engelbrechtus, Georgius: Programmata lectioni cursoriae
... cons. tibi Dr. med. a Spreckelsen. — habendae pro
missum.
2. Engelbrecht, Georg: De usu forensi articulo-
positionalium eorumque abusa praesciendum.
3. Hornius, Cosp. Henricus: De interusu-
rio.
4. Kressius, Johannes Paulus: De religione judicantis
Pepiniana.

5. Leyserus, Augustinus: Oratio, qua (commisso de h
jurisconsulti . . . manus suscipitur et) errorem
Germanorum ceteras academias patriis praefere
tium repellit.

6. Leyserus, Augustinus: . . . generosus . . . academi
civiles ad lectiones suas . . . invitet et simul v
veritatem et justitiam facti, quo Carolus V. Philip
pum, Harniae Landgraviam, ambigua voce claus
inquirat.

[Faint, illegible handwriting in a cursive script, likely a historical document or manuscript.]

Q. D. B. V.
DISSERTATIO JURIDICA CRIMINALIS
DE

REMISSIONI.

BUS REORUM AD LO-
CUM DELICTI,

Quam
Magnifici & Nobilissimi, in per-
antiqua ad Geram Academia, J^Ctorum
ordinis indultu,

PRÆSES

M. GOSWINUS *Gusemann* /

Susatensis Gueſtph. hujatis Colleg.

Portæ Coeli Decanus,

ET RESPONDENS

GEORGIUS HENNINGUS *Silberschlag* /

Erffurt.

In Auditorio dicti Collegii superiori

Ad d. 29. Maij, horis ab 8. matutinis,

placida jurisperitorum discussioni
exhibens.

ERFFURTI,

PRÆLO KÜCHENIANO,

1661.

REMISSION

THE

MAGISTRAL

OF

THE

OF

1771

PRÆLOQVIUM.

Summaria:

- Justitiam legalem promouent:*
- 1. *Pramia.* 2. *Pœna.*
  - 3. *Moderatè adhibita.*
  - 4. *Pœna aliquando maior,* 7. *Metus pœne quid efficiat.*
  - 5. *Aliquando minor delicto.* 8. *Impunitas scelerum vitanda.*
  - 9. *Propositiô.*

Uo potissimùm sunt, quibus ritè applicatis, vitalis ille Rerumpublicarum spiritus, Justitiam legalem dicimus, egregiè foveatur. Unum præmiis allicit, alterum pœnis terret: Illa bonos, istæ malos respiciunt. † .1

Quamquam enim, Stoicorum ex sententia, virtus sibi ipsi præmium sit, & semper pulcherrima merces; tamen siue socordia, siue ambitione humani ingenii factum est, ut virtus è præmiis æstimetur. Unde, quia nemo gratis esse bonus vult, præmiis opus est, quibus tanquam aureo Palladis freno, ad virtutis studium boni pertrahantur. † Cum autem non omnes .2
virtutis sequi ductum ament, sed pleriq; ad pejora labenti naturæ nimium indulgeant, pœnarum quòq; ad deterrendum aptarum, habenda ratio fuit, ne bonos opinio impunitatis, mater sceleratæ sobolis, vel species, quæ vitiis blandiens esse solet, deciperet: néve eos, quos dulce vitiorum venenū jam tūm inescārat, foeditatum ingluvies suffocaret. † Utrumq; .6
prudentē moderationem flagitat, ne liberalior præmiorum, & carior pœnarum executio fiat: ne præmiis latentur indigni, aut pœnis premantur innocentes. Quare, sicut ibi ad merito-

4. *ri molem præmia; sic hie ad delictorum gravitatē poenæ vel minuuntur, v. augentur, circumstantiis ubiq; validis. † Id singulari vitiorum odio receptum est; quod delicta, quæ facundæ noxiq; segetis in Republica pertimescentur, graviorib⁹ nonnunquam suppliciis vindicantur: nō poena cum singulari delicto comparata, sed cum plurimis illius delicti futuris exemplis. Vid. Nobilis. DN. Struv. Præceptor venerandus Synt. jur. vol 1. Ex. 1. Th. 33. † Ubi contra plurimos flagitia contaminant, poena paucos attingit metus, omnes, ceu fulmina paucorum periculo cadunt, omnium metu, ut in terminis Seneca lib. 1. d. clem. Multorum siquidem supplicium, Tacito autore, 1. Ann. 49. §. 3. clades est, non medicina: atq; extirpatis omnibus, finis poenarum, exemplum scilicet in reliquis, magis evanesceret. † Quemadmodum autem perpetua virtutibus cum vitiis pugna; sic mirā meramq; diversitatem utraq; lex, præmians & puniens, adinvenit. Ardua est ad virtutē via; lata & grata vitiis patet: illa cum difficultate paucorum est; hæc cum facilitate plurium. Illi gratiùs præmiis inhiant; hi durius poenas detrectant. † Idq; adeo, ut metum sæpè cum peccandi audacia, Rei exitiosissima publicæ, commutent, eq; scelere scelera turmatim maturent, vel fugā etiam sibi salutem quærant. † Minimè tamen cedendum peccatis est, ne intermissione poenarum ferventē vindictam Dei provocemus ne populum securiùs peccare faciamus, fugam detectorum facinorum poenam reputantem; sicq; totam Rempubl. in maxima mala & pericula; ne dicam exitium præsentissimum, proiciamus. Illi quomodo obviandū malo, dicemus D. V. in posterum; huic REMISSIONEM remedio esse Impp. placita voluerunt, quò ibi exemplū poenæ extaret, ubi exemplum culpæ extitisset. Wesenb. par ff. d. accus. n. 7. † Cui Remissioni Reorum ad locum delicti, impræsentiarum meditationes nostras aliquantisper litabimus: quæ, ut abortiundo methodicam veritatem inveniant, iustissimus ille arbiter clementissimè operari dignetur! Vide de præmiis in Republica decernendis special.*

1853.
Special. tract. Bornit: novissimè de pram. & pæn. Dn. D. Lic. Bleu. Adde Befold. 2. polit. 2. Boxhorn. Instit. polit. lib. 1. c. 9. & Dd. Politicos passim. Sit igitur

Articulus I. De Remissionis defin. nominali.

Summaria:

1. *Remisf. etymologia.*
2. *Homonymia.*
3. *Genuina hujus loci acceptio.*
4. *Synonymia.*

Quamquam exacta verborum notitia, in rei cognitionem felicius suos evchere æmulos soleat, arg. §. 3. d. donat. & §. 29. d. Legat. nos tamē natales hujus vocis altè rimari, supervacaneū duxim⁹, cum ipsa vis significativa abundè inferat † Remissionē à mittendo dictā, cōpositāq; esse ex particula præpositiva RE, quæ à retro per apocopē nata (vid. Lexicographos,) & missione, quasi dicas, est retromissio v.g. delinquentis ad locū unde aufugerat, desideratur tamē iterum adesse. † Varias vox hæc sortita significaciones est. Et I. quidem vulgariter manu-ductionem denotat brevioris tractationis ad ampliorem, quæ usurpatio nostris est frequentissima. II. Veniā & indulgentiā innuit, l. 2 §. 1. Siquis in ius. voc. non l. 38. §. 6. ad L. Jul. d. adult. l. 3. C. d. episc. aud. quæ acceptio juri canonico familiarior, t. r. & cum primis c. 4. c. 14. & seq. d. pæn. & remisf. III. In sensu magis civili, generaliter significat causæ gravioris ad superiorem Magistratum deductionē, l. 13. ex quib. cau. in poss. l. 22. de appell. c. 17 d. Hæret. in 6. IV. Gratiā alicui alicuj⁹ rei facere, v.g. remittere juramētū. l. 5. §. fin. l. seq. d. iure ju. pign⁹, Rubr. & t. r. C. d. Remisf. pign. V. Laxationē ej⁹ quod à tea substitit, v.g. cōductionis, l. 24 §. fin. l. 33. fin. Locat VI. Cōventionē de o. petēdo, v.g. fideicōmissū, etiam incertū arg. l. 21 §. 3 l. 46 d. pact. coedd. d. contrah. Stipul. c. 6. n. 15. seq. VII. Specialiūs abolitionē nūciationis operis novi à prætorē factā, t. r. d. Remisf. & ibi Cujac. l. 1. pr. d. oper. nov. nunc. &c. add. Calvin. in Lex. Jur. in hac voce. Quæ & similes huj⁹ vocis acceptiones, suis applicatæ reb⁹, specialem Remissionis naturam induunt. † Nos omnibus illis nunc sepositis. IIX. Remissionis vocabulo hic indigitamus jus illud, secundum quod criminis atrocioris.

reus, & absens, ad petitionem iudicis remittitur ad locū delicti. Et ita usurpatur in *l. 7. §. fin. de accus. l. 7. l. 9. l. 11. §. 1. de cu-
4. stod. & exhib. reor. l. 4. §. 5. d. Re milit. & similibus.* † Eodem sen-
su dicitur aliās simpliciter re⁹ mitti *l. 3. pr. d. re milit. vel trans-*
mitti, Auth. Si verò. C. ad L. Jul. d. adult. N. 134. c. 5. l. un. C. d.
offic. proc. & leg. Rubr. C. d. exhib. & transmitt. reis.

Artic. II. De Remissionis definitione reali.

Summaria:

1. Ipsa definitio.
2. Non sufficit affectio.
3. Quales iudices hic intellig.
4. Peckii definitio rejicitur.
5. Unica distinctio annexitur.

1. **R**EMISSIONEM DEFINIMUS quod sit extraditio facinorosi ad rogationē iudici loci delicti fieri solita, à iudice reū tenēte. Generis loco stat *extraditio*, quæ vox cum latius pateret, coarctanda erat ad certam speciem. † Innuat autem non solam benevolentiam hīc sufficere, nec relegationem ē suo districtu, quæ rimam elabendi reis daret, & collusionis rempublicam argueret; sed realem requiri exhibitionem, non quidem immediatē à iudicibus expediendam, sed mediatē per ministros, quam præclaro factō præstitit, Mahumedus Turcarum Imp. ut patebit ex seqq. *Facinorosi*, Hoc & seqq. verba differentia munus subeunt: Et hoc quidem sceleris atrocitatem arguit. vid. *inf. a. 5. n. 1. Adrogationem. Add. ex eod. ar. 5. n. 4.*
2. † *Judici à Iudice.* Non iudices hīc ii solūm indigitantur, qui iudiciis præpositi sunt, & culmen constituens venerantur; ita enim Principatum fortē non excedet Remissio, cum diversis sine autoritate delegantis, remittendi libertas vix salva erit, pertradita à Prosper. Farin. *tr. crimin. tit. d. inquis. q. 7. n. 32.* Sed & non rarò supremos iudices, ipsum Principē vel civitatem, pro requirendis & transmittendis reis, alios Principes vel Respubl. interpellare, exemplis edocemur. Sic Henricus II. Franc. Rex ad clarigationem usq; cum Senatu populoq; Genevate,

vate, de reddendo sibi Baptista Didato, homine Italo, pecula-
tus reo, per legatos egit. Bod. 3. de Repb. 6. n. 326. Nuncupantur
autem hinc præ aliis, quia vel loco in specie, & cum jurisdic-
tione præsumunt; vel de criminibus cognoscunt, vel petita ad Prin-
cipem deferunt, expectantq; imperata. Unde & ratione officii
collegæ vocantur, l. 7. d. custod. reor. † Aliter definit Peckius ad 4.
l. 7. de incend. ruin. naufr. n. ult. cum ab uno iudice ad alterius ju-
risdictionis iudicem, juris prærogativam prætendentem, faci-
norosus remittitur. Nos loquimur cum ab inferiori ad supe-
riorem. Hac ille. Sed mutilatè; cum definitio hæc competat
salthim diversis iudicibus, sub uno imperio: magisq; de jure &
prærogativa, quàm de Remissionis æquitate concepta sit. Ta-
cemus, quod definitum ingrediatur definitionem. † Unicam 5.
hinc, distinctionem magis, quàm divisionem, subnectendam
duximus. Distingvunt enim quidam Remissionem in realem
& verbalem. Rauchb. part. 2. qv. ill. 50. n. 19. Cöler. de proces. exe-
cut. par. 3. c. 7. n. 35. ibiq; citatus Bl. in l. 2. §. 1. n. 2. C. d. Episc. & cler:
Quarum illa, quæ præcipuum disputationis nostræ argumen-
tum sustinet, est, quando reus vincit alteri exhibetur. Ista, quan-
do iudex domicilii vel originis, reo citato præcipit, ut coram
iudice delicti se sistat. Ne tamen periculum definitio nostra
principalis incidat, quasi hinc dividamus species, generi & ge-
nerali definitioni minimè competentes, id monendum duxi-
mus: Remissiones verbales propriè Remissiones non esse, sed
potius adhortationes, comminationesq; venire tamen sub
generale nomen, propter analogiam, & tolerari propter infi-
gnem usum quo huic explicationi inservit; adeoq; magis lo-
gicam distinctionem esse, quàm realem divisionem. vid. a. 5. n. 2.

Artic. III. De Remissionis causa efficiente.

Summaria:

1. Causa eff. remota est æquitas & lex.
2. Proxima iudices.
3. Quicumq;
4. Etiam maj.
5. Et diversi principatus.

CAUSA EFFICIENS REMOTA partim æquitas, partim
lex

1054.

lex est, utilissimā & ferè necessariam Remissionum materiā
 definiens. Postquā enim scelera frequētārētur, scelerūq; auto-
 res fuga sibi solatium quærerent: indeq; exsurgentes quereclæ
 Principū animos, publicis maximè curis dicatos, inquietarēt.
 N. 69 c. 1. Cum etiam hisce reorum fugis cognitio auctorū
 sapè occultaretur, vel læsi metu impensarum à persequendo
 longiùs, & accusando deterrentur, vel ob defectum proba-
 tionum in locis disitis non audirentur; *l. 7. incen. rui.* vel pro-
 pter Rei abundantia, eiq; additorū potentia, pericula quādoq;
 effugere nō possent; indeq; vulg⁹ insegurā peccandi licentiā
 raperetur; non in universū solūm Rei conducere visum publi-
 cæ fuit, purgari provincias à malis hominibus, *l. 3. d. offic.
 pras. c. 1. Dist. 4.* liberariq; probos ab injuriā malevolorum,
 à gangrena flagitiorum, & terrere malos, exemplis in ipsis
 criminum autoribus statutis, *l. 28. §. pen. de pœn. cau. 2. q. 7.
 c. 47. c. 17. de judais. c. 2. d. calumn. c. 1. d. privil. in 6. clem. 1. d.
 offic. ord. & similibus;* sed & publicis constitutionibus solati-
 um fugæ delinquentibus eripi. Unde sancitum, ut reus gra-
 vioris delicti fugitivus, & alicubi deprehensus, remitteretur
 ad locum delicti, quò exemplum publicæ vindictæ e-
 datur, ubi facinus commissum & cognitum esset. *Don. 17. com.
 16. Paurmeist. d. jurisd. lib. 2. c. 4. n. 5. Matth. Steph. d. jurisd.
 lib. 1. c. 30. n. 3. seqq.* Idq; tam à prioribus Imperatoribus &
 ICTIS *l. 7. d. cust. & exh. reo. l. 28. §. pen. d. pen.* & nominatim
 D. Pio *l. 7. §. 5. d. accus.* quàm à sacratissimo nostro Justinia-
 no, plenissimè de Remissionibus decernente, pœnasq; in nō
 remittentes gravissimas statuente, *Auth. si verò. C. d. adult. N.
 2. 134. c. 5.* laudabiliter præstitum fuit. † PROXIMA sunt iudices,
 hinc expetens, illinc remittens, utriusq; fori, & Ecclesiasti-
 ci, & secularis, rei copiam habentes. † Verū occasione
 horum dubitari cepit: AN REMISSIO HÆC A QUOCUNQUE JU-
 DICE, UBI DELINQVENS COMMORATUR, FIERI POSSIT? QVOD
 aliis

aliis negare placuit, ex eo, quod (1) Ubicumq; non est obligatio vel ratione domicilii, vel originis, vel contractus, vel delicti, &c. ibi quoq; jurisdictio non sit ad capiendum vel remittendum efficax, per tradita à dicto Farin. *d. l. n. 2. 27. seqq.* (2) propter *cap. 1. de privil. in 6.* Ubi exemptus, qui jure ad locum delicti remittendus alioquin est, non potest remitti à judice ordinario, à quo exemptus existit, quia jurisdictionem in exemptum non habet. Ex quibus sequitur necessariam esse jurisdictionem aliquam ex causa, ut judex remittere possit delinquentem ad locum delicti. Inter alios Ant. Butri. *in c. fin. n. 10. Aret. col. 4. Fel. n. 9 d. for. comp. & sub distinct. Farin. l. c.* Alii tamen Remiss. locum facientes, concludunt: (1). Quæsit vinculum societatis humanæ, is unicuiq; obligatus Magistratui est; Sed reus noster. E. Maj. prob. quia omnium interest extinguere facinorosos, ne lædant toxico suo illætos: qui enim semel malo semper talis præsumitur. *l. 5. §. 6. de re milit. c. 8. d. R. 7. in 6.* (2) Quod denegata animadvertendi jurisdictio, non infringat comprehensionem & Remissionem, ad ultimum illum finem tendentes, per *text. in N. 15. c. 6. §. 1. l. 3. §. 1. d. off. pref. vig.* (3) Facit generalitas *N. 134. c. 5.* Ex his eminent Panorm. *in d. s. ult. n. 16.* Mar. Soc. *in c. 14. n. 14. d. s. d. form. comp.* Covarr. *practic. qv. 11. n. 6.* Bach. *ad Trent. vol. 1. D. 3. th. 8. lit. F.* Quibus & nos subscribimus. Oppositorum (1) ratio affirmandi prima satis diluit. Ad (2) *d. c. 1. B.* Covar dupliciter: vel Remissionem petitam non esse; vel, quod magis sequimur, loqui de exempto etiam ratione loci, ut si is delinquat extra locum illum, puniri possit à judice loci delicti ad quem remittendus erit per judicem proprium, cui jure exemptionis submittitur, non autem per judicem ordinarium in cujus est territorio, propter exemptionem. *vide eund. d. l. latè n. 5.* † Alterum dubium in eo est: NUNQUID MAIOR IUDEX MINORI REMITTAT? Quod non pauci negarunt, quia (1) Minor in majorem jus non habeat, *l.*

B

II.

ii. d. dol. mal. & detraheretur procul dubio auctoritati majorum, si minorum precibus hoc modo assurgerent. (2) Naturalis rerum ordo indicat Remissiones fieri ad Majores, non minores *l. 13. ut in poss. leg. l. 22. d. appell.* (3) Judicium redderetur elusorium, dum reo appellante, ad majorem rursus remittendus esset. E quibus choreā ducit Oldr. de Ponte *Conf. 124.* (ubi dicit à Curia Romana, quia maxima sit omnium curiarum mundi, de facto fuisse Regi Angliæ petenti Remissionem fieri, denegatam. Quod sequuntur *70. Bapt. Bajard. in addit. ad pract. crimin. Clari q. 38. n. 75. Pios Far. d. q. 7. n. 12. Boer. Decis 29. n. 7*) sequacibus Chassan *in consuet. Burgund. Rubr. 12. n. 16.* ex parte Covar. *d. l. n. 10. Farin. n. 33.* Contra tamen verius urgetur (1) quod in hoc quoque casu Remissionum finis militet, Et quod (2) nulli præjudicetur, cum non de jure judicium, sed de æquo & exemplo statuendo. quaestio sit. (3) Facit *N. 2. c. 8.* Ubi semet ipsum remissurum Imp. provinciarum Primatibus sanctè promittit. Hancque praxis totius Hispaniæ comprobat, si Covarr. fides habenda. Et Cassan. *ubi sup.* ex Bricio refert; Reginā Siciliæ remisisse quendam captum pro furto ad locū delicti. Pro determinatione idem Cov. & ex eo. *Baj. n. 71. & Farin. dd. ll.* Distingvunt, an iudex major plenum jus advocandi causam, licet jam cæptam, ab inferiori habeat; an verò saltem jus appellationis: atque sic ibi quædam negant, hic affirmant. Nisi fortè priori quoque maturius satis fiat, si causā cognitā sententiam ferat, remittatque reum inferiori ad executionem, text. notab. *in l. 15. §. 1. d. Re jud. arg. c. 14. d. for. comp. Baj. d. l. n. 91. fin.* Ad Neg. rationem (1) & ex affirm. (2) addito hoc, quo subiniquum sit urbanitatem iudicium ad contemptum detorquere: quin potius auctoritatem auget, si aliorum precibus satisfaciat. *Ad 2. c. 3.* Ordo ille in ordinario processu, quem allegari textus designant, utique observandus, quem tamen iudicia criminalia, in atrocibus delictis, sicut nec appellationem
(quod

1056
[quod adult. R.] admittunt l. 16. d. appell. l. 6. §. 9. d. injust. rupt.
l. un. fin. pr. C. d. rapt. virg l. 2. C. quor. appel. Ordin. Cam. par.
2. tit. 28. §. item nach dem auch 5. Reces. Imp. d. an. 1530. §. Item
als ist etliche Zeie her §. 95. Land R. lib. 1. art. 12. v. Wird ein
Man. Gayl. 1. obs. l. n. 27 & seq. Myns. 4. obs. 41. And. Knich. von
Mal. s. sachen n. 65. seqq. Hunn. Colleg. crim. Disp. 4. th. 59.
Etposito dari de jure civili communius appellationem, frigi-
dè tamen inde deducitur iteratæ Remissionis nullitas cum
detento in vinculis reo, decisum Principis iudices expectent,
vel pro natura delicti post executionem, poenæ festinationē
coram Principe emendent. d. l. 6. §. 9. d. injust. rupt. l. 6 §. 3. l.
12. C. d. appell. Atq; hæc quidem secundum juris civilis decre-
ta præcipuè decidi solent. Postquam verò regna & ditiones
distrahi, inq; Principes jura superioritatis derivari ceperunt,
id scrupulum multis movit: † ECQUID IUDEX REUM, VEL SUÆ, S.
VEL ALIENÆ DITIONIS REMITTERE TENEATUR IUDICI ALTE-
RIUS PRINCIPATUS? Quod negandum videtur, tum (1) quod
par in parem imperium non habeat, l. 4. d. recept. l. 58. d. jud.
l. 13. §. 4. ad SC. Treb. adeoq; nec cogere ad remittendum possit:
tum vel maximè ob receptissimam consuetudinem usu totius
orbis Christiani approbatam, ut loquitur Bl. in l. 1. C. ubi d.
crim. quam sexcentis propè autoritatibus circumvallant
Chass. d. l. n. 14. Cov. n. 10. Clar. præct. crim. q. 38. n. 21. Rauchb.
d. q. n. 23 seqq. Nobis æquitas magis placet, quæ svadet, ut hoc
quoq; in casu, ubi nulli præjudicium fit, alter alteri libentius
remittendo faveat. Præterquam enim quod diversæ Resp.
communi quodam vinculo contineantur, movere iudices
cum primis debet amor virtutum & tranquillitatis publicæ,
curaq; quam inde tutando universo hominum generi debēt;
ex eo enim quod Magistratus sunt, subditorum utilitati invi-
gilabunt, ex eo quod nemini mortalium parent, ad conser-
vandas societates, expurgandosq; noxios, mutuam operam

conferent. vid. Boxhorn *In Pol. lib. 1. c. 12. §. 13.* Et quemadmodum suas quisq; provincias à labe immunes cupit, sic aliorum succurret utilitati, sibi quo data occasione succurratur. *108. sit ff. quod quisq; jur. in al.* Ea; æquitatis ratio fortius urget, si remittendus sit ex subditis iudicis pententis: suum quippe cuiq; tribuendum, adeoq; & subditum Principi, inter Dei & naturæ mandata est. Quin etiam duo vincula fortius stringunt, ut in terminis ait Bajar. *c. l. n. 28.* Nobiscum faciunt Bodin. *d. l. Bach. ad Tr. l. al.* Et observari eandem in plurimis Germaniæ locis, præter experientiam, testatur Rauchb. *d. q. n. 25. Matt. Steph. d. c. 30. n. 17.* aliiq;. De consuetudine Galliciæ Bod. *d. l.* De Ducatu Mediolanensi & finitimis Clarus *d. l.* Memoratu digna Mahumedis est urbanitas Turc. Imp. quod parricidam, qui Julianum Medicem ante aras crudelissimè trucidârat, ab urbe Constantinopoli, quò sese receperat, vinctum Laurentio Medici, ac ipsi Florentinorum civitati reposcenti, restituerit. Non enim Florentinorum copias, quæ tenues erant, sed immortalis præpotentisq; Dei vim, ac potentiam extimuit, referente laudato Bodin. *d. l. add. ex art. 7. n. 2. seqq.*

Artic. IV. De Remissionis objecto.

Summaria :

1. *Obj. Romis. reus sanguinis.* 6. *Fur aliò rē furtivā transportans.*
2. *Clericus:* 3. *Miles.* 7. *Hereticus.*
4. *Studiosus* 5. *Vagabundus.* 8. *Mandans delictū, vel ratificans.*

1. **O**BJECTUM REMISSIONIS est reus criminis capitalis, extra locum delicti alicubi repertus; Factores quoq; appellantur *l. 7. d. custod. reo.* qualis tandem sit, etiam clarissima dignitate præditus, *l. 1. C. ubi Sen. vel. cl. vel servituti deditus*

ditus l. ult. d. nox. act. l. 7. §. pen. d. accus. † Nec interest Laicus 2.
an CLERICUS sit, modò hic ad judicem ecclesiasticum re-
mittatur. arg. c. 1. d. rapt. Nisi Laici à Pontifice illam potesta-
tem contra clericos de criminibus cognoscendi habeant, Gl.
in c. laic. 16. q. 7. vel crimen assassinii sit. c. 1. d. homic. in 6. vel
quasi possessione fruantur, Zang. de Excep. par. 2. c. 1. n. 225. seqq.
& ex Decian. Pet. Theod. Colleg. Crim. Diss. 4. th. 3. lit. B.
Quamquam enim jure Nov. Justin. quoad crimen ecclesiasti-
cum, v. g. hæresin vel simoniam, Remissio ad ecclesiasticum
procedebat, in criminibus autem civilibus, v. c. furto, secu-
lare judicium, præmissa degradatione ab Episcopo facienda,
N. 83. N. 129. §. 21. §. 2. operabatur, Auth. Clericus §. 1. C. d. E-
pisc. & cler. N. 83. præ idq; hodierno adhuc Gallix usu rece-
ptum esse notat Gothof. ad auth. Statuimus C. d. t.) Tamen
indulgentiis reliquorum succedentium Imp. eò succes-
sit jurisdictio Ecclesiastica, ut nunc in criminalibus judicium
seculare minimè formident. d. Auth. Statu. c. 1. d. judic.
cum similibus. Capere nihilominus seculares Clericos pos-
sunt, & judici suo remittere, Hillig. ad Don. 17. com. 2. lit. N.
Schultz LL. CC. voc. Cleric. n. 8. † Togatæ an SAGATÆ 3.
MILITIÆ reus militet: modo quoad hunc in causis quæ ju-
stitiam militarem, quæ talem, lædunt, v. g. quod vendidit
arma, levioresq; sunt, ut quando intulit vim sine armis, ad
Ducem suum cum elogio: in aliis quæ Respublicas specia-
liùs offenderunt, v. c. homicidio, ad judicem loci delicti,
maximè si extra locum militiæ deliquerit, remissio fiat. l. ult.
d. accusat. l. 3. pr. l. 4. §. 5. d. re mil. l. 9. d. cust. reo. t. t. C. d. offic.
pref. mil. Gl. in l. 6. C. d. jurisdiction. Benè Bos. d. for.
comp. n. 3. & 4. & latè Salyc. in d. l. 6. Donell. 17. comm.
20. ibiq; citati ap. Hillig. & 17. com. 16. lit. M. Pet. Theod.
d. Diss.

B 3

De

4. De iis qui ARTI MILITANT dubitari posset an Remittendi sint ob delictum extra Academiam commissum, ad locum delicti; an verò ad Magistratum Academicum? Pro Posteriori facit, quod studiosi gaudeant jure revocandi ad Academiae Rectorem, *Auth. Habita C. ne sit pro pat. (2.)* quod aequè coram Magistratu Academico ut cui merum imperium competat, conveniri possit: quod multis placet Gl *in d. Auth. verb si littem & ibi Br. n. 4. in fin Clar. §. fin q. 35. n. 23. Horat. Luc. priv. 69. Liebent. Diss. 1. d. priv. Stud. th 9 lit. D.* aliisq; plurimis Et nuncupatim de Academia Friburgensi id testatur *ich in d. A. de Tubing. Ingolst. Lipsiensi & Heidelb Kubach qq ill. cent. 3. dec. 8. q. 10 de Viennensi, Francof Gryphsvald. Witteb. & Rosstoch. Muscorn. in tr. d. jurisd. n. 75. de Italicis Treut. vol. 1. D. 3. th. 4. G.* Et in hac sententia deprehendimus P. Theod. *d. l. & Gothof. ad. l. 9. d. cust. reo. Schultz vol 3. syn jur not 10. f.* Verùm rectius statuitur in criminalibus, & cum primis in delictis atrocissimis, officium pietatis Friderici, adeoq; & jus revocandi, cessare, *Don. d. 17. com 20. Lieber. Diss. 2. th pen. Wurms. Exere jur publ. 5. q. 10. ibiq; citati.* Cum vel maximè Studiosos vitæ honestas & studium virtutis deceat, *arg l 7 C d. profess. a* quibus cum deflectunt, semetipsos privilegiis exuunt, *arg. l 3. C. d. curios. & stat.* Sicq; reatus & delicta honorem excludunt. *l. 1. C. ubi sen. vel cla. l. 47. d. R. Nupt & privilegium omninò meretur amittere, qui permessa sibi abutitur potestate. c. privil. 11. q. 3. l. 15. pr. C. d. dignit.* Cujus rei ratio redditur in *l. 2. C d. priv. schol.* ne prætextu concessi privilegii, vel flagitiorum crescat autoritas, vel publica vacillet utilitas. Hinc paternè Scholares Cöler. *d. proc. exec p 2. c. 3. n 155.* monet, ne nimium confidant suis privilegiis, sed intra suæ vocationis limites sese contineant, ne eos excedendo & delinquendo, iisdem se reddentes indignos, *d. c. priv. 11. q. 3* ad alienum postmodum, exceptione fori declinatoria non attentata, trahantur

III

tur forum. Et quod de Acad. jurisdictione dicitur, particulare est, negant enim id ipsum de Bononiensi Br. d. l. de Parisiensi Bod. n. 3. d. *Repb.* 7. Parendum ergo hic est consuetudinibus locorum, juxta quas alia Acad. aliis diverso. & quedam etiam pleno meri imperii jure utuntur, ut ex Clar. l. *all* docet Bach. ad *Treut.* d. l. Quod tamen remissionem præcisam non infert, cum aliàs ad S. Cæs. Maj. ut ubi fons meri imperii, semper remittendum esset. Favorabiliores tamen causas studiosorum esse, quàm Laicorum privatorum, non negaverimus. † Similiter de VAGABUNDO (sive *vero*, qui per mundum ⁵⁰ vagatur, nec habet alicubi certum domicilium in quo habitet, Clar. d. q. 39 n. 8. sive *presumpto*, qui domicilium quidem habet, maxima tamen suspicio est, in locum domicilii vel originis cum non migraturum intra breve tempus, Covar. d. q. n. 10: dubitatum fuit, num adæquatum Remis. objectum sit. Qui exentum cum cupiunt, his nituntur fundamentis, (1) quia Vagabundus ubiq; puniri possit, juxta illud: ubi te invenero, ibi te judicabo. (2.) Exultant *auth. text. l. 1. §. ibi expr. Gl. C. ubi de crim. c. 1. d. Rapt.* (3.) per *Auth. si verò C. ad L. Jul. d. adult. §. N 134 c. 5.* ibi: si verò cognoscatur quod in aliqua provincia degit. (4.) Præjudicio Senatus Brixienfis, qui vagab. propter furtum fustigare jusfit, adducto à Clar. Et frequentissimo Dd. consensu. Ita tenet Calder. & Anian. in d. c. 1. d. *Rapt.* Gvid. Papa q. 202. n. 1. & 2 Angel. in l. 10. C. *de furt.* Chas. l. *Rub.* n. 12 Clar. d. §. *fin.* q. 39. n. 7. aliq; ab his turmatim citati. Qui contrarium tuerentur, rectè advertunt generalitatem textuū pro Remissione facientium, & cum primis in l. 7. §. *fin.* d. *accus. l. 7. d. cust. reo.* (2.) Quod ipsa fuga non eximat læsæ Reipubl. opinionem impunitatis. (3.) Quod Rēpub. in qua deprehensus fuit, tam graviter non læserit. (4.) Quod non subsit ratio quæ vagabun. in hac specie eximat. Huic nobiscum subscribunt Covar. d. q. 11. n. 7. *pr.* secutus Innoc. & Cardin. in d. c. 1. Panor. & Ant.

Ant Buttr. in cap. ult. d. for. comp. Mar. Socin. in c. 14. n. 15. eod. tit.
Fachin. 9. contr. 24. Farin. sub distinctione d. 9. 7. n. 14. ubi ait,
in vagabundo magis debet fieri remissio quam in non vaga-
bundo, cum ea fiat sine injuria alicujus judicis. Nec diffici-
lis ad objecta est, si distingvamus, an Vagabundus ubiq;
puniri possit, quod illorum argumenta evincunt, nec nos ne-
gamus, cum faciat ad extingvendo facinorosos, & est comm.
opinio teste Bellam. *Consil. 11. collat. 1.* An vero vagab. alicubi
comprehensus ad petitionem judicis loci delicti, remitti de-
beat, quod vis nostrorum argum. infert, & facit ad satisfaci-
endum bonis, facto vel exemplo laesis, ut metus adimatur, &
mali terreantur, Don. 17. com. 16. Textus itaq; & praesudi. illo-
rum intelligenda veniunt eo in casu, ubi vel remissio non est
petita, quod satis probat duplex disjunctiva vel, *in d. l. 1.* vel
ubi vagabundus ob novum delictum comprehensus & puni-
tus est, quod non obscure innuit *d. l. 7. §. fin. d. accus.* add Cov.
d. l. Nec officit vulgare illud, ubi te invenero &c. vid. Thoming.
Dec. 5. n. 7. & ex eo Rosbach. *proc. crim. tit. 2. c. 8. not. 2.* Con-
trarius sensus a voce degit in dict. N. 134. ex alio textu explican-
dus venit, quod enim hic in specie, alibi in genere dicitur, ut
in l. 7. d. cust. reo. ubi factores agere dicuntur *l. 11. §. 1. eod. tit.*
6. *& passim.* † Porro DE FURE qui rem furtivam alium in lo-
cum secum transportavit, non convenit inter Dd. Qui non re-
mittendum, sed ibidem loci ubi cum re furtiva deprehendi-
tur, puniendum censent; moventur ex eo, quod (1) qui rem
talem injuste detinet, & aliorum transfert, utiq; peccet, &
qs. novum furtum facere videatur, cujus nomine ob laesam
noviter rem pb. ibi puniri possit. (2) idq; magis quod ob unum
idemq; furtum, mutatam Domini personam, saepius ejusdem rei
nomine agi possit, *l. 56. pr. d. furt.* Ex horum numero sunt Br.
in l. 47. de Furt. Paul. d. Castr. *part. 2. Cons. 458.* Angel. Boer.
Foller. Capyc. aliiq; citati ap. Fach. & Hoen. *ubi inf.* Rectius
alii

alii talem Remissioni submitunt, tūm quod (1) Remp. illam in quam se recepit, tam graviter non læserit, cum pro vero Domino initiò ipsum agnoscere poterant: tūm etiam quod (2) Furtum arguatur ex initio, nec assidua contrectatio furis, magis furti actionem pariat, *l. 9. pr. d. furt.* tum (3) propter *text. in sepe cit. l. 7. §. fin. de cust. reo.* ubi ob sacrilegium, quod species furti est, remissio fieri præcipitur. Quamquam a. ibi non dicatur, quod res furtiva fuerit transportata, præsumitur tamen, cum furi nondum sit remissum peccatum, ob non restitutum ablatum. *c. 4. d. R. 7. in. 6.* (4) propter generalitatem notissimæ Nov. 134. & ejus filix *Auth.* Huic subscribunt Bl. *conf. 471. lib. 3.* (licet ib. negativam de jure veriore statuatur) Fulgos. *conf. 149.* Covar. *d. q. n. 9.* Clar. *d. q. 38. n. 16.* Fach. 9 *contr. 19.* Hoen. *Disp. qq. ill. 18. contr. 5.* Quibus & nostrum calculum addimus. Nec urget quod (1) assidue contrectans in peccato sit, cum majori offensâ ipsum furtum commiserit, Remq; publicam læserit. Sufficere itaq; ultimis ad terrorem potest, si videant furem remitti ad supplicium, prioribus, quod videant delictum poenâ deleri. *Alterum* clumbè est; non sequitur, novus Dominus ob jus in re furtiva, fortè ex hereditaria successione consecutum, furti agere potest, E. remis. locum non habet. Et imò Magistratui hinc vindicationem quoq; concedimus, non tamen eundem remittendi urbanitate privamus. † Gravior circa HÆRETICUM ^{7.} disputatio orta est. Eumq; non remittendum, sed puniendum quocunq; in loco repertus fuerit, nonnulli voluerunt, in tantum, ut licet nihil impii eo in loco fecerit. Rationes eorum sunt; (1) quia injuriam quam hæretici Deo facere intelliguntur, justo vindicare Zelo, cuius licitum est. *arg. Deut. XIII, 8. seqq.* (2) quod salus animarum quamprimùm tueri conveniat. (3) Quod Reipb. intersit Hæreticos citius capi, dignisq; suppliciis affici; *l. 5. C. d. heret.* ne longa novitatis inquisitio

C

cre-

credulum vulgum cogitationibus perfundat, *arg. l. 6. §. 9. de
 injust. rupt. test. l. 16. de appell.* Ex horum censu sunt Paul. de
 Leaza. & Cardin. *in clem. pastoralis d. R. jud. Gons. à Villadie-
 go d. Heret. q. 8. in fin.* Guid. Pap. *d. q. 202. n. 2.* Chass. *d. R. 12.
 n. 17.* Prosp. Far. *d. q. n. 17.* Pro determinatione tripliciter con-
 cludimus (I) Hæretico, qui v. g. Athenis deliquit & Lacedæ-
 monem fugit, ibiq; feriâ pænitiâ ducitur, clementia non
 est deneganda, per ea quæ tradit Tiraqvell. *d. pæn. temper. aut
 remit. cau. 28.* Nisi Atheniensium aliquos hæresi sua ita læse-
 rit, ut absq; exemplo corrigi non possint, tunc enim repeten-
 tibus Atheniensibus, hæreticum justè Lacedæmonii remit-
 tunt. (II) Hæreticus indefinenter improbus & funestus, ubiq;
 puniri potest, potest tamen remitti illuc, ubi graviores motus
 fecerit, per Gl. & Dd. *in c. 12. d. Heret. in 6. Cyn. & alios in l. 1. fin.
 C. d. Sum. Trin. Covar. d. q. n. 12,* quem omninò vide. (III)
 Hæreticus hîc & ibi æqualiter noxius, à tenente æquius pu-
 nitur, quàm remittitur, cum magis nostræ reipubl. devincti-
 simus liberanda, quàm alienæ. Repete *ex sup. a. 3. n. 5.* con-
 sentiunt Pet. & Cyn. *in d. l. 1. Jo. Andr. Anch. & Vanchell. in
 d. c. 12. d. Heret. in 6.* Quibus velut limitationibus præmissis,
 8. facilis erit ad opposita responsio. † Deniq; non satis expeditum
 est quod de MANDANTE delictum fieri, vel RATIFI-
 CANTE factum, hîc quæri solet: An sc. in loco ubi manda-
 tum dedit, vel ratificavit, puniendus sit, an verò ubi delictum
 commissum est? Pro priori facit, quod (1) quam primum
 mandatum contractum est, incipiat mandans ex contractu
 teneri. (2) Unde si mandatarius spreto mandato proderet
 mandantem, utiq; in loco contractus conveniendus foret.
 (3) Nec solùm Rempubl., ubi delictum secutum est, læsit,
 sed & eam ubi iniquissimis mandatis vacavit. Hanc aliter tam-
 en probatam sequuntur Bl. *in l. 5. C. d. accus.* Boss. *d. tit. n. 109.
 seqq.* & ex parte Farin. *d. q. 7. n. 48.* ubi latè. Verum rectius
 esse.

effectus mandati, (si ita per analogiam dici mereatur) attens
ditur. Cum enim certum sit mandatarium non ratione manda
dati, sed propriæ culpæ teneri, & mandantem in eadem causa
cum mandatario esse, l. 7. §. ult. d. jurisd. l. 11. §. 3. d. injur. l. 15.
§. 1. ad. L. Corn: d. sica. l. 5. c. d. accus. l. 5. C. si reus vel acc. mort. cum
simil. add. Hoen. *Disp.* 17. *controv.* 10. non item ratione manda
ti, ut benè tradit Bachov. *ad Tr.* vol. 1. D. 17. th. 3. G. & in terminis
Clar. *ubi inf.* sed propriæ culpæ, cum ipse faciat, qui per alium
facit l. 1. §. 12. d. vi & vi arm. l. 169. d. R. J. c. 6. d. sent. ex com. c.
72. d. R. J. in 6. sequitur, ut sicuti reus principalis propter ex
emplum trahitur ad locum delicti, eadem quoq; ratione mā
dans eò trahi debeat, quò uni sententiæ subjaceant, qui ad u
num idemq; delictum concurrerunt. Ab hac stant Clar. d. q.
38. n. 6. & ibi in addit. Bajar. cum fecunda allegatorum sege
te, Fachin. 9. *contr.* 25. per. l. 19. §. 3. d. judic. l. 61. d. fidejus. & in
finiti ap. Farin. n. 47. pro communi opinione adducti. Matth.
Steph. d. l. n. 36. Ad opposita & Ad 1. Quod perfectum man
datum nunquam adfuerit, propter talem causam. §. 7. *Inst. d.*
mand. l. 6. §. 3. l. 22. §. 6. ff. *cod.* adeoq; nec locus contractus at
tendi possit. Ad 2. Quod non secuto delicto, mandans non te
neatur tanquam ex illo delicto, nisi forte ad poenam extraor
dinariam, de quo casu non disputamus, sed de facto secuto.
Ad 3. In loco mandati deliquit tacitè, & ignorante populo, ibi
verò apertè, ubi alter dicto paruit, & publicè nocuit. Quan
quam in hoc casu, ubi geminatum exemplum extabit, man
dantem in loco contractus puniri quoq; posse, ad præcaven
das imposterum istiusmodi nefarias pactiones, non prorsus
negaverimus. cum Far. d. n. 48. Nisi fortè aliud circumstan
tiæ syadebunt, vel qualitas delicti. v. g. in crimine Læs. Maj.
vel confrontatione, ut vacant, ad convincendū alterutrū, op
sit. In genere concludimus, quod quotiescunq; delictū ubiq;
puniri potest, Remissioni nō præjudicetur. Sic Raptor remit
tipotest, contra quàm statuit Chass. d. R. n. 11. Bajar *ad Cl. d.*

robo.

q. 38. n. 20. seqq. Farin. d. q. 7. n. 8. Assassinus, Publicus latro &c. de quibus Farina. n. 9: seqq. & alii.

Artic. V. De Remissionis formalibus requisitis.

Summaria:

1. *Requir. ut adsit I. delicti gravitas 5. II. Petitionis urbanitas.*
2. *In contractibus regulariter non 6. Quam negle et a Rem. non est neces- procedit realis, sed verbalis re- sitatis, nisi in certis casibus. missio.*
3. *In caus. civilibus excipiunt casum reddendarum rationum. 7. III. Summaria cognitio iudicis re- quisiti.*
4. *Locum habet licet prius atus civili- 8. IV. Literarum Reversaliu datio. ter agat. 9. De accidentalibus requisitis.*

UT autem Remissio succedat, IV. concurrere debent, quæ formæ vices sustinere apprimè poterunt. Unum quod Reum spectat, est DELICTI ATROCITAS, ejusdemq; persecutio criminalis, & quidem capitalis, per sæpè citat. text. l. 7. §. fin. d. accusat. l. 28. §. pen. d. pœn. l. 3. pr. d. R. milit. N. 134. c. 5. & similes. Si enim levius delictum sit, vel pecuniariam, aut aliam non sanguinis pœnam admittat, remissio vix locum inveniet, juxta Dd. comm. Cyn. in d. Auth. quæ in prov. C. ubi d. crim. & alii cit. apud Covar. d. l. n. 7. ubi communem esse ait. Chass. d. l. n. 7. Clar. d. q. 38. n. 23. Hyp. d. Mars. pract. crim. §. oport. n. 33. Thoming. d. Dec. 5. n. 9. Far. d. l. n. 36. ubi plurimos alleg. Etiam de jure Saxonico, Dn. Carpz. par. 3. pr. crim. q. 110. n. 66. quicquid in contrarium dicant Rauchb. d. q. n. 21. Thomin. d. D. 5. n. 8. P. Theod. d. th. 3. lit. D. Ratio reddi posset, tum quòd levius delinquens non sit speciale suscitabulum gravius delinquendi aliis, cum plurimi naturæ pravitate sæpius peccent, sæpius pœnam luant: tum quòd pœna quoq; pecuniaria non adeo omnium notitiam incurrat, & aliàs extorqueri per judicem reum tenentem possit. Unde cessare videtur palmaria Re-

Remissionum ratio, quæ exprimitur in *d. l. 28. §. pen. d. pen. & N. 8. c. 8. in fin.* exemplo alios deterrere & scandulum delere. Hart Hartm. *tit. 50. obs. 7. n. 5.* tum quod Remiss. sumtus exposcant, quos in levem causam impendere, nimium foret, vel reo, vel Reipub. imò quod istiusmodi remissiones reales infament. Quæ autem sint crimina gravia, graviora, gravissima & leviora, vid. ap. Br. *in l. 11. §. 3. d. injur.* citat à 2. Chafs. *n. 10.* & ap. Petrum *cit. à Cyn. d. l. 1.* † Acriter hinc disceptari solet, ECQUID REMISS. LOCUM HABEAT IN CONTRACTIBUS? Quod affirmandum videtur (1) *per l. 8. C. quom. & gn. jud. sent.* ibi, vel cogendum eum ut sese representet. (2) *per N. 69. c. 1.* ubi Imp. non tantum in contractibus locum remissioni esse ait, sed etiam in levioribus delictis, rationibus ibid. adjectis. (3) & clarius *per l. 1. C. ubi caus. stat.* Alii ab hac sententia abhorrent, quia (1) in contractibus non vigeat ratio Remissionis; neq; (2) id lege caveatur, E. nostrum non sit eò Remissionem extendere *l. 64. §. 9. sol. matrim.* (3) quia subiniquum aliquem de civitate vel provincia extrahi posse, cum nemo in causis civilibus eò domo sua extrahi debeat. *l. 18. d. in jus voc. l. 103. d. R. 7.* (4). Quod satis puniatur si non defendens se, causa cadat, adversario in possessionem missio. *l. 19. d. t. d. in jus voc. l. 11. §. 2. ex quib. cau. maj. l. 2. ex quib. cau. in poss.* si se bona habeat in loco contractus, sic secus, mittendo à iudice ordinario. *c. 1. §. contrahentes. de for. comp. in 6.* quam interpretationem communem esse dicit Covarr. *d. q. 10. n. 4.* Adde in Donell. *17. com. 14.* ubi æquam quidem, sed juri minus consentaneam probat. ibiq; Hillig. *lit. 1. & K. Parum. d. juris d. lib. 2. c. 4. n. 101.* Vasquius *illust. controuv. lib. 6. c. 52. n. 3. & 4.* ad dirimendam hanc litem dupliciter distinguit: I. Inter processum regularem & irregularem. Hunc ex mente ipsius vocam⁹, quando re⁹ merà contumaciâ citationes à iudice loci contract⁹ decenter factas, aspernatur.

C 3

Et

1067.

Et hinc Remissioni locum facit, propter contumaciam de li-
cto comparandam: adducitq; ita statuentes Bl. in l. 8. C. qu.
Et qu. jud. & ibid. in addit. Barbos. & Lancel. in l. 19. §. 1. d. jud.
Io. & Azo ap. Cyn. in d. Auth. quain n. 14. C. ub. d. crim. ag.
Quod tamen pleriq; rejiciunt, & inter eos Covarr. q. 10. n. 4.
ubi Bl. prædictam sententiam affingi, aliis autoritatib⁹ pro-
bat: add. Salyc. in l. 1. C. ubi d. crim. II. Inter contractum nudum
& non nudum: Per hunc intelligitur, quando aliquid acces-
dit contractui, quod regulariter in eundem, quâ talem, non
venit, v. g. renunciatio privilegii fori, quâ factâ Remissionē
iterum admittit. Consentit Covar. d. q. n. 5. Gayl d. PP. 1. c. 16.
n. 32. Myns. 2. obs. 5. Et Covar. quidem magis probat n. 5. §. 6.
cum Socin. Reg. 336. & l. Bern. Diaz. Reg. 514, quando renū-
ciationi juramentum accessit: item ubi renuncians solutio-
nem certo loco astrinxit per l. 21. d. O. Et A. l. 47. §. 2. d. adm.
tut. Sed nec hinc desunt qui secessum faciant à communi opi-
nione, propter æquitatem & praxin repugnantem. Inter
quos est Alex. Imol. Angel. aliiq; citati ap. eundem Vas-
quium. Unde aliâ insuper distinctione opus esse videtur. Di-
stinguim⁹ ergo inter Remissionē realē & verbalem (v. n. 2. n. 5.) Et
dicimus: Remissioni verbali locum esse in levioribus deli-
ctis & contractibus, sive renunciatio fori facta, vel non facta
sit, ita ut nisi ipse eat, vel mittat procuratorem ad locum de-
licti vel contractus, defensurum personam ipsius, misurum
se actorem ad petitionem judicis, & re comperta in ejus bo-
na, d. c. 1. §. contract. d. for. comp. in. 6. l. 45. §. 1. d. jud. d. l. 8. C.
quom. Et qu. jud. vel etiam animadversurum de labecula.
Hanc probant Cöler d. proc. ex. p. 3. c. 7. n. 36. Hillig. ad Don. 17.
com. 14. lit. G. Non vero reali. Gayl. ubi sup. aliiq; innume-
ri. Tum quod talis infamet, ut benè probat Menoch. d. A. 7. 2.
lib. 2. c. 1. c. 87. tum quod humaniora media adsint: tum quod
sit contra legum civilium dispositionem, ut dictum. Add.
Rauchb.

Robt.

Rauchb. d. l. n. 21. Nisi fortè gravissimæ circumstantiæ, quas
judicibus examinandas linquimus, aliud svadebunt. Non
obstant quæ pro affirmativa ad duximus, si distinguamus in-
ter defensionem *necessitatis precise*, quæ remis. tandem de-
sideraret, & consequentiæ, quæ est causa cadere. Atq; secun-
dum hanc 1. & 2. intelligenda veniunt, ut inter alia indicat
duplex disjunctiva *vel*, in cit l. 8. § *text. pro neg. adducti*. 3.
Huc non pertinet, loquitur enim de servo fugitivo libertatē
sibi vendicante, & ita actor non reus litigare jubetur in foro
domini. Adde Don. d. c. 14. Et posito, ageretur de fugitivo,
qui subducendo semet domino suo, deliquerit, ut dicitur
ar. 7. Neq; etiam servilis conditio ingenuæ hoc in casu cō-
paranda esset. l. 28. §. *ult. d. pen. l. ult. C. ad L. pap. d. plag.* Hinc
Soc d. Reg. 336. n. 6. hunc casum eximit. † In causis civilibus 3.
Dd. cōmuniter Remissioni locum faciunt, quando DE RED-
DENDIS RATIONIBUS administrationis agitur, ex ea ratione,
quod ubi negotia gesta sunt, amplior suppetat totius rei in-
structio. Qualisnam autem administratio subaudienda sit,
dubitatione non caret. Cuj. *par. C. ub. de ratioc.* Vult. in l. 1.
C. d. t. Hillig. ad Don. d. c. 14. lit. K. Omnem administratio-
nem, etiam neg. gest. mandati, intellectam cupiunt, tum pro-
pter Rub. *C. d. l. ubi de ratiociniis tam publicis* quàm privatis
agi oportet, tum propter verba in d. l. 1. ibi: sive ex quocunq;
alio titulo administraverit; tum propter generalem ratio-
nem in l. 2. *fin. d. l. & text. in l. 36. fin. l. 45 d. judic.* Quod displicet
Zang. d. *Excep. part. 2. c. 1. n. 191. seqq.* Matth. Steph. d. *lib.*
1. c. 29. n. 36. seqq. propterea, quod ejusmodi delictum, quod
originem assumit ex administratione, raro incurrat in speci-
em publicorum judiciorum, in quibus Remissioni locus sit.
N. 134. c. 4. § 6. Unde illi distingvunt inter Administratio-
nem negotiorum quæ vel principaliter ad Magistratum ejus
loci pertinent, qvalia sunt ratiocinia præstanda propter ad-
mini-

ministrationem rerum ad Rempbl. spectantium : vel quæ in
consequentiam Magistratum attingunt, ut sunt tutela vel
curæ : cum interfit Magistratus ut pupillis satisfiat à tutori-
bus, ne ipsimet deinceps conveniatur *t. t. ff. & C. d. Magist.
conv. §. 2. 7. d. satisfac. tut.* Priora publica faciunt, hæc pri-
vata. Nos distinguimus ex antedictis inter Remiss. realem
& verbalem (2) Inter administrationem ipsam, & modum
administrandi (3) inter necessitatem præcisam & consequen-
tiæ. Et dicimus, quod Remissio verbalis post omnem admi-
nistrationem locum habere possit ; Realis autem quando-
cunq; quis administrationem turpissimis delictis, vel etiam
enormi pravitate defædavit, *l. 1. §. 7. d. offic. præfect. urb. N. 8.
c. 8. fin.* Textus oppos. loquuntur de necessitate conse-
quentiæ *l. 19. §. 1. judic.* quam explicat Zang. *d. c. 1. n. 158.*
Add. Covar. *pp. qq. 10. n. 4.* Bart. Socin. *Reg. 336.* Diaz, *Reg.
4. §. 14.* Felin. *in d. c. ult. n. 1 seqq. d. for. comp.* ubi plures fallen-
tias compilârunt. † Nihil autem interest an privatus læsus
in graviore delicto civiliter agat, (potest enim id ipsum ad
consequendum interesse suum) cum per hoc neq; jus accu-
sandi aliis, neq; jus inquirendi Magistratui auferatur. eoq;
judex civiliter quidem reum condemnare, sed nihilominus
cum petenti judici remittere debet. Bach. *ad Tr. l. c.* Prosp. Fa-
rin. *d. q. 7. n. 37. cum multis alleg.* † Alterum quod judicem
loci delicti spectat, est PETITIONIS URBANITAS. Præcedere
enim petitio debet, per epistolam publicã ritè facta *d. Auth.
Si verò C. d. adult N. 8. c. 8. N. 134. c. 5. d. l. 7. d. cust. reo. Gudcl. d.
j. nov. lib. 5. c. 14.* Covar. *d. q. 11. n. 8.* Ubi addit, in praxi ob-
servari, ut judex requirens teneatur in ipsis literis requisito-
riis; summam delicti mentionem interserere, alioqui non
teneatur judex requisitus remittere, delinquentem. Et Fe-
lin. cum Gl. *in clem. pastoral. verb. d. more. n. 10. fin.* monet, li-
teris inferenda esse hæc verba, *rogamus vel hortamur.* Vid. de
liter.

1063.

liter. requisitoriis Gothofr. *ad l. 15. §. 1. d. R. jud. P. & ad N. 139.*
c. 5. O. Covar. d. q. II. ab init. † Sed hic quaestio moveri prae-
nobilis solet, AN NON REQUISITUS JUDEX REMITTE RE- 6.
UM TENEATUR? In genere quidam distinguunt inter remis.
Necessitatem & Urbanitatem. Sicq; judicem non requisitū
â necessitate remittendi planè absolvunt Br. Bl. & alii *in l.*
1. C. ubi de crim. Alb. inc. ult. d. for. com. col. 8. Gv. Pap. d. q.
202. Clar. d. q. 38. n. 19. Urbanitatis rationem habent Felin.
d. c. ult. d. for. comp. Panorm. cons 24. lib 1. Ubi urbanitatem ad
eum quoq; casum extendit, quando de consuetudine in cri-
minalibus remis. non fiat, prout ex eo notavit Covar. *d. l. n.*
6. Boerius Decis. 29. n. 4. & 5. dicit, non requisitum teneri ad
Remis. quando locus delicti sit sub eodem Principe. Nos ul-
trà distinguendum putamus: An judex Reum tenens de cri-
mine cognoscere possit, vel non, cum Jas. *cons. 121. n. 1. vol. 1.*
Idq; vel ob qualitatem rei, v. g. quod clericus sit, & ex officio
fecerit judex si reum ad judicem suum mittat. Bach. *d. l.* vel
ob insufficientem jurisdictionem, & remittet superiori ad
vindictam. *add. a 3. n. 3.* † Tertium, Quod Requisite jus-
dicem spectat, est **SUMMARIA QUÆDAM CRIMINIS** 7.
COGNITIO. Requirit enim Doctores, ut priusquam Re-
missio fiat, constare debeat (1) crimen de quo agitur verè fu-
isse commissum ab eo cujus Remis. petitur, *l. 1. §. 24. ad SC.*
Syllar (2) In territorio judicis requirentis, *l. 1. C. ubi d. crim.* (3)
Requirentem habere jurisdictionem cognoscendi de crimi-
ne capitali. Cassan. *d. R. n. 4.* Farin. *n. 35.* & alii. A QUONAM
AUTEM HUIUSMODI COGNITIO FACIENDA SIT, NON CONVE-
NIT, Communiter ad requirentem referunt Covar. *d. n. 8.*
Farin. *d. n. 35.* quia juxta Br. requisitus judex sit merus
executor. Alii ad requisitum quoties â petente neglecta
fuerit Cyn. *in l. 13. §. 3. n. 9. C. d. judic. & in d. Auth.*
qua in prov. n. 13. G. Pap. *d. n. 1.* Cha. *n. 6.* Covar. *d. n. 8.*
D Quod

Quod quidem tolerari potest, si requirens cognoscat ad fundandam petitionem, & modum petendi; aliàs enim præsupponitur, ne improvidè aut iniquè petiisse videatur. Cæterum in Remittente fundamentum Remissionis desideramus *l. 11. §. 1. d. cust. reo.* Cum, ut dictum antea, hujusmodi remissiones reales infament, & nonnunquam privatum petentis odium sapiant, ut patebit *a. ult. n. 5.* Magistratui tamen omni jure incumbat propulsare injurias subditorum, charitatisq; Christianæ sit succurere etiam fratri non subdito. *Prov. XXIV. 17.* Quod optimè Felin. *d. c. ult. n. 9. fin. d. foro. comp.* ex Angelo probat, monente, judicem petitem debere semper cognoscere, an reus sit culpabilis, nec passim sequi injustos appetitus requitentium. Consentit Gl. *in d. Clem. post. v. d. more. d. R. Jud. Bos. d. foro. comp. n. 50.* Bart. Soc. *Reg. 335. n. 5.* P. Theod. *d. th. 3. lit. D.* Dn. Carpz. *d. q. 110. n. 65.* Fiet autem hæc cognitio ad summariam candidamq; petentis communicationem, ad vitam & mores rei. Et in genere; Ubiq; non præcedit suspicio criminis, non debet capi reus, nec remitti, ut *ex Bl.* refert. Bos. *c. l. †* Ultimum, quod de noviori observantia accessit, & non minus quàm quicquam in Remissione nunc necessarium, utrumq; spectat, Requisiti judicis securitatem, requirentis fidem, est **LITERARUM REVERSALIUM DATIO.** Quibus mediantibus caveat judex vel Magistratus petens, nihil per hanc remissionem, quam non jure, sed precibus obtinisset, jurisdictioni ipsorum, qui remittunt, derogatum iri, seq; in casu simili eandem benevolentia messem exhibiturum esse. Vid. Gayl. *d. l. n. 31.* Rauchb. *d. q. n. 25.* Matth. Steph. *d. l. n. 17.* Treult. *d. D. 3. thes. 8. F.* Hoen. *d. D. 18. th. 5.* Pet. Theod. *d. lit. D.* Vinn. *ad Peck. d. l. n. fin.* Dn. Carpz. *d. l. n. 58.* † Atq; hæc quidem essentiam Remissionem

9. constituere visa sunt. Cætera quæ eandem concomitantur, majorem partem solennia sunt. Communius est quod cum

LOGIO,

1004
ELOGIO remitti soleant *l. 6. l. ii. §. i. d. eust. reo. l. 3. pr. d. re. milit. l. 6. pr. d. off. pros. & leg.* Cui elogio & testificationi de crimine coram remittente factæ, duplicem adscribit effectum G. Papa *d. l. n. 7.* & ex eo Farin. *d. l. n. 43.* Unus est, quod tantæ sit potentia, ut postmodum possit trahi ad torturam confessus, per iudicem cui est facta remissio, *arg. l. 25.* & ibi Br. *d. adult.* Alter quod cogatur coram iudice posteriori in prima confessione perseverare.

Artic. VI. De Remiss. Fine & effectu.

DE causa Remiss. finali supra (*præl. n. fin. & ar. 3. n. 1.*) edisserere cepimus, nunc distinctius eandem persequentes, invenimus COMMUNEM, quæ est, ne delicta maneat impunita *l. 51. adl. Aquil. l. 3. d. off. pres.* & PROPRIAM, EAMQUE vel PRIMARIAM, exemplum poenæ ibi statui, ubi exemplum culpæ extitisset: ne facinorosi fugientes opinionem impunitatis post se relinquant; sed ut in his locis, ubi veneno suo nocuerunt, supplicio dati, conspectu deterreantur alii ab eiusmodi delictis *l. 28. §. pen. d. pen. N. 8. c. 8. fin.* Exemplum extat *2. Maccab. IV, 38.* VEL SECUNDARIAM, quæ est solatium, quò læsorum cognati & affines, eodem loco, ubi mœroris causa extabat, panâ redditâ, modestè, perfruuntur. *d. §. pen.* Quam tum comprobamus, quando de justitia Dei, & infucato ministerio Magistratus congaudent, non verò ubi privatos ignes sentiunt, eiq; aliena calamitate, licet justissima, oculis & animis fructus carpunt, quando non personali, sed reali odio æstuant. Licet enim benè precandum inimicis, ipsorumq; calamitatibus condolendum sit, *Prov. XXIV., 18. Matth. V, 44.* & simil. Sic tn diligendi sunt homines, ut eorum non diligantur errores & vitia, ut concinne August: referente Walthero *Harm. Bibl. in Ps. XXVI, 3.* EFFECTUS proin habet insignes Remissio quoties finis jam indicatus obtinetur. Præservat Rempub. à peccandi cacoëthe: satisfacit bonis facto vel

Exemplo laeſis, terret malos, & Respublicas hie occupatas,
mutui amoris & benevolentiae vinculo arctius devincit.

Artic. VII. De Remissionis Adjunctis

Summaria :

1. Remiss jure Jusſ. necessitatis fuit.
2. Hodie urbanitatis est.
3. Praterquam in foro ecclesiastico.
4. Potest tamen provincialibus Sta-
tutis necessitatis fieri.
5. Sicuti obrinet in Regno Neapolitano
6. Et in Electoratu Saxonie.
7. Item quando pactionibus ita con-
venit.
8. Expensa quos onerent.

I. **D**iximus ferè quid Remissio sit secundum causas. Nunc in
classe Adjunctorum discutiendum venit, † AN REMISS. NE-
CESSARIO FIANTE, NEC RECUSARI A REQUISITO IUDICE POSSINT?
Quod de jure civili omnimodè affirmandum, Boer. d. Dec.
Burdegal. 29. n. 2, usq; adeo, ut nisi rogationi iudex prompta
remissione respondeat, malè audiat. Rosbach. d. l. n. 9. cingu-
lum perdat, & exilii poenam subire cogatur. Auth. si vero C.
d. adul. N. 134. Wurms. 111. l. 1. obs. 9. Idq; ratione non caret. Eo
quippe tempore Imp. per Monarchatum mundi, legum om-
nes rigore compescere iudices potuit, adq; mutuam bene-
volentiam strictius obligare. vid. Gayl. d. PP. d. l. n. 30. ubi
2. plurimos allegat, & Bach. ad Tr. l. c. † Quod DE MORIBUS
HODIERNIS secus est, ubi rigor ille remittendi in benevolam
libertatem abiit, & urbanitatis factum, quod olim necessita-
tis fuit. Hinc jure amicitiae aut vicinitatis, atq; benevo-
lentiae, & ad preces fit, dato & accepto in securitatem anti-
grapho, quicquid nunc Remissionum conspicitur, in tan-
tum ut Magnif. Dn. Carpz. d. l. n. 54. hujusmodi regulam
ponere non dubitet, *Remissio delinquentis ad locum delicti ne-
cessario fieri non debet: nec iudex domicilii, vel ubi reus est de-
prehensus, ad remissionem est obstrictus.* Cujus assertionis ratio
in eo fundatur, quod inde à Justiniani & seqq. Imp. monarchatu
Principatus alii omnimodā jurisdictionē in suis territoriis cō-
secuti.

secuti fuerint : quoq; Nobilibus ac civitatibus hodie
 communiter jurisdictio privative & abdicative jure feu-
 diconcedatur. Carpz. 16. n. 55. Unde cessante generali illo
 & strictiore vinculo, minus hoc tempore in Imperio Remiss.
 frequentantur. Clar. d. 9. n. 21. Gayl. d. l. Wesemb. par. d.
 acc. n. 8. Rauchb. d. 9. n. 25. Hillig. ad Don. 17. com 16. 7.
 Dn. Carpz. d. l. par siquidem in parem jurisdictionem non
 habet, ut dictum ar. 3. n. 4. † IN FORO ECCLES ASTICO indi- 3.
 stinctè & uniformiter fiunt Remiss. cum omnes ecclesiasti-
 cæ personæ subsint uni Principi supremo spirituali, videlicet
 Papæ, c. cuncta per. 9. q. 3. qui cogeret & compelleret Eccle-
 siasticas personas, remittere recusantes. Et ideo est eadem
 ratio in illis, quæ erat in foro temporali tempore legis con-
 ditæ per illum qui solus præerat temporali jurisdictioni.
 Chafs. d. R. 12. n. 4. fin. Bajar. ad Clar. d. 9. 38. n. 80. † Illa ta- 4.
 men remittendi libertas in secularibus, neq; universis urba-
 nitatem, neq; singulis respectu ditionum suarum imponendi
 necessitatem adimere debet. Quod enim Justinianus in am-
 plissimis potuit, id negandū non est Principibus in particula-
 ribus ditionibus. Cogi itaq; judex poterit à superiori suo, ut ad
 nutum ejus reum remittat. vid. Hart. Hart. d. obs. n. 7. Tessau.
 Decis. pedem. 90. n. 6. Pek. ad d. l. 7. d. naufræ † Sic in regno 5.
 Neapolitano per reg. pragm. Carol. V. sub tit. de delicto quis
 conveniri potest, provisum fuit, quod officiales regni debe-
 ant capere delinquentes, etiam extra territorium, & illos re-
 mittere ad officialem territorii in quo deliquerint, referen-
 te Baj. d. l. n. 67. † De jure quoq; Saxonico delinquens ali- 6.
 cubi in ditionibus Electoratus Saxonico subjectis, de-
 prehensus, remittendus ad locum delicti, idq; quotidia-
 na praxi observari testantur Rauchb. d. l. n. 20.
 P. Theod. d. rh. 3. lit. D. Dn. Carpzov. c. l. n. 61.
 d 3 Extat

Extat constitutio inter Ordinationes provinciales de a. 1555.
Sub tit. Das man die Vbelthäter so in den Ämptern verbrochen/
und entweren/wiederum in die Ämter folgen soll lassen. Eiusq;
genuinum sensum contra Theming *d. Dec. 5. n. 4.* enodat
7. Dn. Carpz. *d. l. n. 62^e* cui adde Rauchb. *n. 26. seqq.* † Nec
non pactis diversæ Respubl. mutuarum Remissionum vigo-
rem revocare poterunt. vid. Bl. *in l. 1. n. 44. C. d. summ. Trin.*
Tale conflatum fuisse inter regem Christianissimum Fran-
cia, Ducem Mediolani, & Respubl. Venetam, testatur Chas-
san. *d. Rub. 12. n. 14.* Ubi etiam Venetos fraudulentæ negli-
gentiæ doliq; insimulat, quorum tamen candidam hac in
parte fidem tuetur Bajardi *d. l. n. 72.* Sicut è contrario conve-
niri potest, ut delinquens in civitate confœderata puniatur,
per tradita ab Hypp. de Marsil. *in d. §. opportune. n. 36. seqq.* add.
8. Baj. *n. 25.* Farin. *d. q. 7. n. 6.* † Porro de REMISSIONUM
SUMTIBUS hîc dicere locus est. Quæritur itaq; QUIS EXPEN-
SAS IN REMISS. FACTAS REFUNDERE DEBEAT? Variant Dd.
decisiones. Jo. Fab. *in l. un. C. d. off. proc. & leg.* in Remitten-
tem devolvit, *arg. d. l. un. Pr. Earin d. q. n. 39.* Petentem eos
usq; condemnat, ut nisi de expensis providerit, iudex requis-
itus remittere non teneatur. Nititur autoritate Bl. Ias.
Afflict. & aliorum. Bartolus *in l. 25. in fin. ad SC. Sylan.*
Vel à reo convicto & sufficienti refusionem exigit, vel ab ac-
cusatore, & in ejus defectum à iudice requirente, vel deniq;
à requisito. Quod ferè per omnia congruit cum L. Regia
Hispaniæ adducta à Covar. *d. q. 11. n. 11.* E quo ut nos libere,
mus sententiarum conflictu, diversos casus certis conclusio-
nibus distingvemus. Prima est: Remissio merè ultronea in-
ducit jacturam expensarum. Ratio dari posset, quod negli-
gentia propria jurisdictionis nemini debeat obesse. Obesset
a. expensas faciendo ad quas evitandas vel alias ob causas pe-
titione neglecta fuit. Dico merè ultronea: quia quando causa
sub-

subest, officium nemini debet esse damnosum *l. 29. ex quib;*
cau. maj. l. 7. testam. quemad. ap. l. 61. §. 5. d. furt. vid. a. s. n. s.
II. Remiss. quæ petitur ex officio (cum Magistratus amore
honestatis & tranquillitatis publicæ, facinorosam persecuti-
onem suscipit) publicum ærarium onerat. *arg. l. 6. d. cap. &*
postl. Ratio est in speciali bono quod vindicando injuriam
suam, suosq; exemplo subditos deterrendo, Magistratus
consequitur. III. Ea quæ fit ad instantiam partis, cum accu-
sator Remiss. rei urget, ab eodem accusatore sumtus exigit,
arg. l. 17. d. erog. mil. ann. fortè ob solatium privatæ vindictæ;
quoties sc. de delicto nondum plenè constat: alias ipse reus,
si convictus & confessus sit, erogando quoq; contumaciæ
sux pœnas dat, nec culpa sua alterum prægravat. Quod ad-
vertendum etiam quoad præced. P. Theod. *d. th. 3. D. & Far.*
d. l. IV. Ea quæ fit ad petitionem rei, cum vi privilegii se
ad judicem suum remitti petit, reum in expensas damnat,
Bl. & Salyc. *in l. pen. §. 4. C. d. reb. cred.* Menoch *d. A. j. Q. cas.*
228. n. 7. seq. vel propter spem benignioris sententiæ, vel quia
aliàs impensæ factæ non fuissent, cum intersit reipublicæ pu-
blicas pecunias conservari. Et in genere Dn. Carpz. *d. l. n. 67.*
Remissionum expensas eò extendendas ait, ut requirens &
petens Remissionum, omnes indifferenter sumtus in delin-
quentis incarceratione factos, restituere debeat, practica
hoc observante.

Artic. II X. De Remissionum affini unico.

Summarium:

Jure se. requirendorum servorum fugitivorum.

AFFINE quodammodo Remissioni videtur esse jus requi-
rendorum Servorum fugitivorum, quo integrum domi-
nis erat literas Magistratui, *l. 1. §. 2. de fugit.* vel Præsidi, *l. 3. d. t.*
insinuare: qui re comperta, vel per se, vel per Magistratum,
d. §. 2. vel per milites stationarios, *l. 4. d. t.* vel per apparitores,
d. l.

robb.

d. l. 3. Domino auxilium debebant in inquirendis fugitivis, eoque latebris eruendis multa 100. solidorum in Magistratum statuta, si literis acceptis inquirentes non adjuvaret, *d. §. 2.* Sicque facultas erat ingrediendi tam Caesaris, quam Senatorum & paganorum praedia, volentibus fugitivos inquirere, scrutarique cubilia atque vestigia occultantium, *d. l. 3.* Nec minus eadem multa tenebantur qui quaeri apud se prohibebant *d. l. 1. §. 2.* *§. 1. t. C. eod.* Quin & Magistratus Municipales fugitivos deprehensos diligenter custodire debebant, & ad praesidem vel Proconsulem mittere *l. 4. d. t.* Et fugitivi quidem simplices Dominis reddebantur *l. 1. §. 2, l. 2, d. t. l. ult. f. d. off. praef. vig.* sed si pro liberis se gesserint, gravius coerceri solebant *d. t. 2. §. l. 3. 4. C. eod.* Quantum tamen etiam a Remissione nostra distet, praemissa intuenti facile apparebit. Alia huc spectantia, brevitatis ergo omisimus.

Artic. IX. & ult De Remissionum contrariis.

Summaria :

1. Remiss. impeditur vel ad tempus.	6. Aut noxium liberare cogitantem.
2. Vel in totum. Itaque in gre ob consuetud.	
3. Vel in specie propter reum exemptum.	7. Vel propter requisiti praeventionem.
4. Vel propter judicem plane non, aut in congrue petentem.	8. Vel propter privilegium loci
5. Eundemque vel insolentius innocentiam persequentem.	9. Vel propter qualitatem delicti.
	10. Conclusio.

HActenus modos habuimus, quibus Remissio promovetur. Nunc ii exponendi restant, quibus impeditur. Ex quibus **Q**UIDAM AD TEMPUS, ALII IN TOTUM REMISSIONI IMPEDIMENTO SUNT. ILLI, quando Reus propter novius delictum alicubi deprehensus, punitur, prius quam propter gravius aliò remittatur: quod deciditur in saepe *cit. l. 7 §. fin. d. accus. vid Chafs. d. l. n. 15. Bos. d. l. n. 58. Farin. n. 42.* Quando de Remissione expensarum nondum convenit, & similes, qui suspicionem & causam involvunt per se remissionem

nem

1067.

nem prohibentem, per accidens autem tandem promovendi
tem, eò quod corrigibiles sunt. HI, VEL GENERALES 2.
sunt, ut contraria observantia, quæ usu moribusque recepta, tan-
ta est ut legum laxare vincula potis sit. Sic apud Italos in de-
suetudinem abiisse Remissiones, refert Chafs. d. R. n. 14. Boër.
d. l. n. 6. Hyp. d. Mars. d. §. n. 35. & explorimis Rauchb. d. §. 50. n. 23.
præcipue in diversorum Dominorum ditionibus, idè. *ibid n seq.* in
Flandria & plerisque aliis locis Damh. *pr. crim. c. 35. n. 5.* In Ger-
mania hoc tempore non adeo frequentari supra ex Wes. retu-
limus, nec in Belgia Gayl. d. PP. d. n. 30. Vin. *ad Peck d. l.* Sed ad-
de ar. 3. n. 5. & a. 7. n. 2. *seqq.* Quo tamen casu tenetur Rei potens
jure naturæ & gentium, quæ unicuique jus suum reddendum perhi-
bent, privato læso, vel civitati accusanti delinquentem, jus red-
dere, & Reum punire. Bajar. *ad d. q. 38. n. 56.* Nec ab hoc jure po-
terit excusari consuetudine quacunque, nec alia humana legè,
cùm hæc foret iniqva, & naturali rationi refragaretur, Covar.
d. q. 11. n. 10. Idque eousque verum est, ut nisi de objecto crimine
animadvertatur, vel reus remittatur, arma frustraneas preces
excepisse, sacris etiam historiis doceamur. *Jud. XX. 2. Reg. XX.*
In prophanis celebris est Hippotarum interitus, sicarios Phoxi
Bxot Thebanis rogantibus reddere nolentium. *vid. Bod. d. l.*
p. m. 520. † VEL SPECIALES, & RESPICIUNT REUM, ut pri- 3.
vilegium exemptionis, quando delinquens, generali privile-
gio ab omni ordinaria jurisdictione exemptus est, c. 1. d. *privil.*
in 6. puta quod illustris persona sit, quæ coram Principe vel
cui id Princeps commisit, non autem in loco delicti se defen-
dere tenetur *l. fin. & ib. Bl. C. ubi Senat. vel clar.* Covar. d. q. n. 5.
Zang. d. c. 1. 224. P. Theod. d. *lib. 3. B. Add. ars. 4. n. 2. & 3.* † Aut 4.
RESPICIUNT IUDICEM LOCI DELICTI, ut petitio neglecta Old.
d. Pont. d. *Conf. 124. n. 1. vid. a 5 n 5.* Vel minus aptè concepta,
Gv. Pap. d. *Dec. n. 2.* Chafs. n. 14. impensarum detre- 5.
ctatio, vel Tyrannica persecutio: † Quod si enim Respb. certò
sciat fugitivum hominem, quem hospitio excepit, Tyranni
E cru-

crudelitatem effugisse, nec sceleris ullius conscium esse, non
modò prodere innocentē & peregrinum crudeli tyranno tur-
pe sit ac injuriosum; verum etiā pro miseri hominis capite ac
salute dimicandū erit, cū ne lex quidē divina servū fugitivū
irato Domino restitui patiatur *Deut. XV. & XX. ut benè Bod.*
6. *d. l. †* Vel suspicio impunitatis, si scilicet iudex requisit⁹ pręgnantē
suspicionē habeat, quod facta remissione iudex loci delicti nō
debitas poenas ā delinquente sumere velit, aut omninò eum
relaxare sibi proposuerit, tunc enim requisitus remittere nō
tenetur, ne ad fovenda delicta benevolentia conferat, contra
l. 51. ad L. Aquil. & l. 31. pr. depos. cum simil. vid. Decia. in d. tr.
crim. q. 19. n. 24. Harbold von Ende Discur. crim. cap. 1. th. 37. Quę
admodū è contrario Farin. *d. l. n. 26.* ex aliis tradit, quod mitior i
poenę, reo ā iudice domicilii vel originis fraudulenter & per
collusionem inflictę, supplementū iudex loci delicti addere
possit, usq; ad poenam debitā & ordinariā. Huc quoq; referunt
jurisdictionē prorogatā, quando iudex requirens reum trans-
mitti, prius transmisisset iudici requisito informationē super
delicto, tunc enim censetur tacitè in ejus jurisdictionē cons-
sensisse. Et ideo non posse amplius illius carcerati remissionē
7. peti, statuit Farjn. *d. q. 7. n. 4. seqq. †* REQUISITUM IUDICEM RE-
SPICIT pręventio, si prævenerit justè puniendo aut absolven-
do; non si solū inquirendo, capiendo, cognoscendo, vel etiā
condemnando. Illius asserti ratio est, quia de uno eodemq;
delicto, ejusdē hominis non debet sæpius quærri *c. d. his 6. X. d.*
accus. l. 6. §. fin. Naut. caup. & c. Istius, quia nil prohibet quo min⁹
Remiss. admittenda, cum utiq; & hęc remittendi ratio militet
& magis firmetur remittens. Quę tamē difficultate nō carēt.
Quando enim quæritur, NUM REMSSIONI LOCUS SIT IUDICIO
CAPTO? Valde confligunt Dd. sententię & authoritates. Alii
siquidē negant, quia (1.) quęstiones ibi perfici debēt ubi captę
sunt, *l. 30. d. judic. (2.) per text. in l. 1. C. ub. d. crim. ibi, ubi inchoata.*

rob9.

(3.) *per. cap. proposisti 19. x. d. for. comp.* Et multò firmius negati-
 vè inhaerent, si petas Remiss. sententiâ latâ, cum expediat ut
 ipse iudex curet suam sententiâ, quâ pronunciauit, executio-
 ni mandari. Ex horum censu sunt Bl. *in l. 8. n. 27. C. d. exec. rei
 jud.* Chafs. *d. R. n. 19.* Guid. Pap. *d. Dec. n. 3.* Covar. *d. q. 11. n. 6.* Baja.
d. q. 38. n. 62. Farin. *d. q. n. 24.* Fachin *9. contr. 21.* Peck. *d. l. Matth.
 Steph. d. c. 30. n. 15.* Alii tamen, quorum sententia magis placet,
 Remiss. nō solum iudicio capto, sed & sententiâ latâ locū fa-
 ciunt, tum (1.) propter text. generaliter Remiss. svadentes, tum
 (2.) quod novum in iure non sit, ut sententiâ in alio territorio
 dictam, Magistratus alterius provinciae exequatur, *l. 45. §. ult.
 d. judic. l. 15. §. 1. d. re jud.* iurisdictio enim una, alterâ iuvare de-
 bet, *l. s. C. d. Episc. aud.* Gayl. *1. Obs. 113. n. 16. & obs. 115. n. 2.* Hillig.
 ad Dō. *17. com. 14. G.* Ab hac parte stant Alex. Imol. Fugg. & Bofs.
 citati apud Dis. Far. Don. *17. com. 16.* Tessa. *d. Dec. 90. n. 4.* Bach.
 ad Tr. *d. l. Vinn. ad Peck. d. l. adde Hyp. d. Mars. d. §. oport. n. 32. seqq.*
 Nec officiunt adducta in contrarium. Siquidem *l. 30.* loquitur
 de iudicio ordinario, cum tamen in criminalibus jus Remis-
 sionum speciali ratione, & speciali iure introductum sit. *l. 1.*
 loquitur disjunctivè, aut in casu Remissionis non petita. *r. 19.*
 non agit de Remiss. sed effectum in jus vocationis, hanc sc. eius
 vim esse, ut si quis, postquâ in jus vocatus est, alterius fori esse
 ceperit, in ea causa jus revocandi forum non habeat, quasi jâ
 ab alio prævenerit Vinn. Praxin tamen non adeo facilè Re-
 missionem hinc probare, nulli dubitamus: maximè si ad peti-
 tionem legitimi accusatoris iudiciū ceperit, & uterq; iudex
 diverso sub principatu sit. Quis verò dicatur prævenerit. vid.
 apud Br. *in l. 3. de cust. reo. & in l. 1. d. pæn.* Masc. *de probat. concl.*
1226. vol. 3. & citat. ap. Chafs. *n. 20.* ubi concludit, quod ille dica-
 catur potentior, & prævenerit in delictis requirentibus poenâ
 corporalem qui habet delinquentē in carceribus. vid. Bofs.
n. 99. Farin. *n. 53.* † Huc pertinet Privilegium de non extrahen-
 do civitati alicui competens. In criminalib⁹ enim nunquam

recc.

recedendum à privilegiis esse suadet Clar. *d. q. 39.* & ex eo Haub. ab
 End. *d. disc. th. 38.* quali privilegio munitam esse curiã Romanam,
 Ferrariensem & Nyvernensem adducit Boer; *d. Dec. n. 7 seq.* Nec non
 exceptio in *d. Auth. qua in prov. fisc.* Reas Reipubl. causa in urbem o-
 riginis evocetur formã pragmaticã Dd. in *d. Auth.* Zang. *d. c. 1. n. 223.*
 9. † Deniq; QUALITAS DELICTI Remissionẽ quandoq; impedit. Quod si
 enim crimine læsa majestas sit, ad solũ Imp. vel eum cui in specie
 id mandavit, cognitio & punitio pertinet, *c. un. verb. & bona com-
 mittent, ibiq; Dd. que sint regal.* Zang. *ib. n. 221.* P. Th. *d. th. 3. B.* Si cri-
 mine fracta pax sit, in Camera Imperiali accusationi & condemna-
 tioni locus est, per Ord. Cam *p. 2. tit. 9.* Gayl. *1 Ob. 3.* Zang. *d. c. 1. n. 249.*
 Coronidis loco quaeritur I. QUIS SIT LOCUS DELICTI? an in quo est incho-
 atum, an verò in quo consummatũ? Posterius affirmamus, quia in
 delictis potius qualitas patientis, quã agentis consideratur *l. 43. d. Rit.
 nup.* tum quod in delictis in loco ubi perficitur suã accipiat formã,
 per quam delictũ dicatur delictũ *arg. l. 9. §. 3. ad exhib. P. Theod. d. th.
 3. B. Nobilis. Dn. Schröter præceptor honoratiss. in prælect. publ. d. ju-
 risdict. cap. pen.* Zang. *d. c. 1. n. 233.* ubi resp. Dis. Cyn. in *l. un. C. ub. d. poss.
 ag. Bocer. d. jurisd. lib. 2. c. 9. n. 12.* II. QUISNAM DE HOMICIDIO IN CONFI-
 NIO DUORUM TERRITORIUM PERPETIATO COGNOSCAT, Multũ variant
 Doctores. Cõmuniter eũ designant in cuius territorio caput recumbit,
 Zang. *d. l. n. 238.* Borch. in *c. un. que sint regal. n. 26.* Matt. Steph. *d. lib. 1. c.
 30. n. 43. seqq.* Alii ubi cor, principalissimũ hominis membrũ. Alii ubi
 pedes, autore Niell. *D. Feud. ult. corol. 2.* Nos Clarum sequimur, qui
d. q. 38. n. 11. utrumq; judicem requirit, & testatur de cõmuni: tũ quod
 ea quæ in confinio sunt, ad utrumq; spectant, ut colligitur ex *l. 7. §.
 ult. & l. seq. d. A. R. D. l. pen. pro soc. l. 19. comm. div. l. 2. §. 2. d. 19. & 19. plur:
 rum quod uterq; iudex per homicidũ illud offensũ sit: tũ etiam quod
 faciat ad præcavenda litigia, & conservanda vicinitatis benevolen-
 tiaq; vincula. Ne tamen reus a duobus iudicibus vexetur, æquiũs
 est ut vel præventioni locus sit, vel iudices inter se conveniant,
 ut alter amborũ vicẽ subeat. *Obrecht. d. jurisd. lib. 2. c. 10. n. 53.* Prælau-
 datus Dn. Præcept. d. l. III. QVIS DE HOMICIDIO IN VIA PUBLICA COM-
 MISSO? Vulgò ad regalia referunt, & eũ qui illa tuetur. Nos eũ P.
 Theod. *d. th. 3.* ad eũ facultatẽ cognoscendi & puniendi devolvimus,
 qui merũ imperiũ in territorio circa illã habet. † Atq; hæc ex ampla
 10. Remissionũ materia delibare, methodoq; includere volumus. Medi-
 tationib; hic finẽ, nõ materiã, sed chartis & tẽpore exclusi, imponen-
 tes, æternũ Nomen pro clementissima assistentia jure meritoq; perpe-
 tim & ingenuè veneramur!*

F I N I S.

Mantissæ miscellanæ:

1069.

- I.
Nudum pactum de jure canonico non parit actionem.
2. Clerico non licet venari.
3. Crimina graviora procuratorem non admittunt.
4. A sententiis vicariorum non licet appellare.
5. Civitates Imperiales sunt status Imperii.
6. A. B. ab Imperatore abrogari non potest.
7. Legitimati de jure feudali in feudis non succedunt.
-

*Clarissimo ac Doctissimo D. N. M. GOSWINO HUSEMANN,
Collegii Amploniani Decano Spectabili, & Juris
Utr: Candidato, &c.*

UT referunt, quondam terras Astræa reliquit,
Offensa gravibus sceleribus mortalium:
Per te nunc eadem gaudet Goswine reduci,
Amploniani præsidium Collegii.
Quando reos statuis meritas exsoluere pænas,
Ab Judice in loco patrati Criminis.
Perge age Justitiæ partes Husemannæ tueri,
Et improborum iniquitatem persequi:
Sic Doctoralem tibi mox Astræa coronam
Imponet, assertæ æquitatis præmium.

Gratulabundus ponebat

M. Jacobus Heun, Eccle: Colleg.
B. Mariæ Virginis Decanus &c.
Universitatis Erfurtinæ
h. t. Rector.

Nil metri Virtute tuâ, perdocte DECANE,
Majus: Id Ingenii vis specimenq; probat.

Dat

22
Dat celebrem multis famam fortissimus ausus:
Hêicce tuæ claret laudis apertus apex.
Nobilibus tantis adsit conatibus olim
Intemeratus HONOS, & Decus omne, precor!

Ita amico ac convictori suo suavissimo gratulatur

Henricus Langut,
Sac. Pal. Cæs. Com.

Urk. Dein Lob ist groß/ so steigstu noch viel höher/
Wer diesen zweck ersieht/ ist gar ein scharffer Seher.

dem Hn. Dechant
seinem vielgeehrten guten
Sønner zu Ehren
gesetzt/ von

M. G. S.

ULB Halle
006 570 348

3

XXXXXX.
B. V. 1057.

ICA CRIMINALIS

SIONI.

IM AD LO.

LICTI,

ilissimi, in per-

ndemia, Jctorum

ultu,

ES

S Gusemann /

hujatis Colleg.

Decanus,

DENS

IGUS Silberschlag /

t.

legii superiori

ab 8. matutinis,

in discussione

.

RTI,

ENIAMO,

I.